

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 28th MARCH, 1986 No. 13

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

INLET
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
"Morning Star", Vaddukoddai.

Mothering Sunday

St. Johns Church, Chundikuli conducted their Annual Mothering Sunday Service on the 9th instant. The preacher at this service was Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. It is a Sunday set apart for children to honour their mothers and give thanks to God for the love and affection of their mothers.

Our Representatives

At the 39th Annual meeting of the Jaffna Diocesan Council the following were elected to represent the J.D.C.S.I. in the various bodies.

N. C. C. Rev. J. J. Ratnarajah, Rev. T. S. Premarajah, Mrs. H. N. Rajaratnam, Mrs. Rajan Hensman, Mr. M. Thambithurai.

C. M. C. Vellore Mr. A. R. Kadirgamar, and Dr. (Mrs.) R. G. Selvadurai.

Jaffna College Board Mr. Milroy R. Selvarajah.

C. L. S. Colombo Mr. S. Jebanesan and Rev. J. J. Ratnarajah.

U. T. C. Bangalore Bishop and Mr. A. R. Kadirgamar.

Kankesan Kalvi Malar

"Kankesan Kalvi Malar" a collection of essays and research articles was formally released at Union College Tellippalai on Tuesday the 18th March. Prof. S. Vithiananthan, Vice Chancellor University of Jaffna, Mr. R. Suntharalingam Director of Education Jaffna, Mr. S. Arumugam Senior Lecturer in Education Jaffna, Prof. A. Shanmugasadas, Rev. Father Anton Rajanayagam, Rev. T. S. Premarajah were among those who spoke at this function. The function was presided over by Mr. M. Sivagnanam, Education Officer in charge of Kankesanturai Circuit.

Kankesan Kalvi Malar gives the history of every school of the Kankesanturai Circuit. The Contributions made by the American Mission, the Roman Catholic Church and the Hindu Board to the educational advancement of the circuit are evaluated by well known scholars.

Farewell

On the sixth of February the Round Table of Jaffna College bade farewell to five of its retiring members viz Mr. W. N. Thevakadacham, Mr. P. A. Amirthanathan, Mrs. A. Kanagaratnam, Mr. S. A. Paul Raj and Mr. N. S. Ratnesingham. The function was presided over by Mr. T. Anantharatnam President of the Round Table. The Round Table also felicitated at this function S. Bawany a young member who was recently married to Kularajasingham Suresh of Chavakachecheri.

A Lenten Meditation

The Indwelling Christ — Our Eternal Contemporary

The Book of Revelation, Chapter 1, verse 4 says, "Grace be unto you and peace from Him, which is, which was and which is to come". According to correct time-sequence, the verse should read; "God who was, who is and who is to come". But John the beloved disciple of Christ perhaps wanted to emphasise that what is most important is that He is with us at present. To many of us, Jesus' story is a thing of the past—that he did many miracles once upon a time, that he was crucified, that he rose up from the dead and ascended into heaven long ago. But what we must realise is that he is here and now with us, every moment of our lives.

Christ being around us is not enough. Just as music should invade one's Soul and get right into the person for him to be moved by it, for him to find his heart soaring with it, Jesus should get into our hearts. He should dwell in us. And for Jesus to come into our lives, we should be reconciled to him first. The perennial question of man has been, "Why was the death of Jesus necessary? Couldn't God just forgive and forget?" No. God is merciful, but He is also righteous, just and holy; and He will have to do that which is right even in the matter of dealing with sin. Therefore before God could forgive man his sin, He has to judge sin either individually in the person of the sinner, or collectively in the person of a substitute. The Old Testament idea of offering sacrifices to get rid of sin speaks to that. The sinless substitute Jesus Christ died for our sins, took the judgement against our sins and as a result, God having judged our sins is in a position to forgive us our sins, and is ready to meet with us and be reconciled to us.

The Christian faith is the faith in Christ crucified. The Emperor Constantine is said to have seen in sky the cross with the words: "In hoc signo vinces" "In this sign you will conquer". We can see these words ourselves in the pages of the New Testament. The Supreme importance of the cross is fully recognized by the New Testament authors. They devote a disproportionate amount of space for Christ's last week and death, in comparison to the rest of his life and ministry. Two fifths of St. Mathew's gospel, three fifths of Mark's, one third of Luke's and half of John's are devoted to an account of the events between Christ's triumphant entry into Jerusalem and his triumphant ascension into heaven. In fact the Gospel of St. John has sometimes been divided into two equal halves and entitled "The Book of the signs" and "book of the passion". John

the Baptist himself greeted Jesus publicly with the words, "Behold the lamb of God which taketh away the sins of the world". St. Paul never grew tired of reminding his readers of the cross. Peter, James and John, who enjoyed a closer fellowship with Jesus than the rest of the twelve disciples, are unanimous in linking Christ's death with our sins—that he bore our sins on his body on the tree. In Revelation, Jesus is depicted as the lamb who was slain to rescue powers and wealth and wisdom and might and honour and glory and blessing.

And what the Bible teaches concerning the centrality of the cross has been recognized by the Christian Church. We are marked with a sign of the cross at our baptism, a cross is erected on our grave when we are dead. Church buildings have often been constructed on a cruciform ground-plan with nave and transepts forming a cross, and many Christians wear a cross on their lapel, chain or necklace.

Yes. Christ died that man may be reconciled; but he rose again that man may be re-vitalized. The revitalization or regeneration can only be experienced when a man in sincere repentance and child-like faith invites Christ to step into his life. In his letter to the Ephesians Chapter 3 verses 17—19 Paul prays for his Ephesian converts. He says, "may Christ through your faith dwell"—i.e. settle down, abide, make his permanent home "in your hearts". Just as the crucified Christ is necessary for our salvation, indwelling Christ is

necessary for our daily life. And when Christ comes to us, he does not come just to give us a certificate of forgiveness, ticket to heaven, and a reservation for eternity. He comes into our lives

(Continued on page 4)

JAFFNA COLLEGE English Medium Classes

Classes for Advanced Level and Ordinary Level students will be conducted for those requiring proficiency in their subjects in English as a preparation for higher studies here or abroad.

Classes commence on the 5th May, 1986. For further details and enrolment meet the Principal along with parent or guardian after 28th April.

Principal,
Jaffna College,
Vaddukoddai.

IN MEMORIAM

David Thuraiappah Thissanayagam

Born: 7-1-1914
Departed: 27-3-1982

"Leave the HOW with Jesus
Secret things He knows
Infinite in wisdom
Time will all disclose"
Affectionately remembered
by his loved ones.

Thampalai,
Atchuvely,
28-3-86.

THE REV. DR. D. T. NILES MEMORIAL PRIZE TAMIL ESSAY COMPETITION 1986

The above competition organised by the Methodist Church Sri Lanka, will be held this year in Tamil. This competition is open to Christians of all denominations except those members in the Committee of Management. The Subject of the Essay will be as follows:-

THE CHURCH'S STRUGGLE FOR PEACE AND JUSTICE IN THE WORLD TODAY

All competitors are requested to comply with the following requirements.

- Entries will close on Wednesday 30th April, 1986.
- All essays should be sent by Registered post addressed to:- Mrs. Grace Muttiyah, Methodist Head Quarters, 252, Galle Road, Colombo-3.
- The name and address of the competitor should not be written on any page of the essay but should be forwarded separately in a covering letter attached to the essay.
- The essay should consist of not less than 3000 and not more than 5000 words: The essay may be typed or hand-written legibly.
- The decision of the panel of judges will be final.
- Please avoid the indiscriminate use of sanskrit terms and jurgons. Such usage may result in loss of marks.
- If quotations from The New Testament are to be used it must be taken from the new translation.

The author of the best essay will be awarded the Rev. Dr. D. T. Niles Memorial Prize of Rs. 1000/-. The first and second Runners-up may also be awarded consolation prizes.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

கிறித்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குதலுக்கும் இமினாம்"

மலர் 146]

28-3-86

[இதழ் 13

அருள் திரு. D. T. நயில்சு நினைவுப் பரிசு
கட்டுரைப் போட்டி 1986
தமிழ்

இவ்வகை மெதடித்த திருஅவையினால் நடாத்தப்படும் இப் போட்டி, இவ்வாண்டு தமிழில் நடைபெறும். இப்போட்டியில் எவ்வாறு திரு அவைகளைச் சேர்ந்த கிறித்தவர்களும் பங்குபற்றலாம். பொறுப்பினர் குழு உறுப்பினர் மட்டுமே பங்குபற்ற முடியாது.

கட்டுரையின் தலைப்பு

இன்றைய உலகிலே அமைதியும், நீதியும் நிலவ
திருஅவையின் போராட்டம்

போட்டியிட விரும்புவோர் கீழ்க்காணும் குறிப்புக்களை கவனிச்
செய்ய.

1. போட்டியின் முடிவுத் திகதி புதன் 30 சித்திரை 1986.
2. எவ்வாறு கட்டுரைகளும் பதிவுத் தபால்மூலம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
திருவாட்டி கிறேசு முத்தையா,
மெதடித்த தலைமையகம்,
252, காலி ரோட்,
சொழம்பு 3.
3. போட்டியிலுமேலான பெயரும், விலாசமும் கட்டுரைத்தாளின் கனம் எழுதப்பட்டிருக்காது. ஒரு தனித்தாளில் எழுதி கட்டுரை யுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும்.
4. கட்டுரை 3000 சொற்களுக்கு குறைவுபடாமலும் 5000 சொற் களுக்கு மேற்படாமலும் இருக்க வேண்டும். கட்டுரையை அச் சிடலாக அல்லது கையால் தெளிவாக எழுதலாம்.
5. நூலர் குழுவின திரிப்பே இறுதியானது.
6. வடமொழிச்சொற்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். கவந்திருந்தால் புள்ளிகள் குறைக்கப்படும்.
7. புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து மேற்கோள்கள் எழுதவேண்டியிருந் தால், அவை புதிய மொழிப்பெயர்ப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட வேண்டும். திறமானது என எணிக்கப்படும் கட்டுரையின் எழுத் தாளனுக்கு அருள் திரு. D. T. நயில்சு நினைவுப்பரிசாக ரூ 1000.00 வழங்கப்படும். இரண்டாம், மூன்றாம் இடத்தை பெறுவோருக்கு பரிசுகள் வழங்கப்படலாம்.

செய்திகள்

அபாயம்

தந்தை எஸ். ஜே. வி செல்வநாயகம்
நன்றி செலுத்தும் வழிபாடு

● அமரர் எஸ். ஜே. வி. அவர் களின் 88ஆம் பிறந்த நாளை நினைவுகருமகமாக, தெல்லிப்பளை C. S. I. ஆலயத்தில், சபைக்கு அருள் திரு T. S. பிரேமராசா அவர்களின் தலைமையில், இம் மாதம் 31ஆம் திகதி மாலை 5-00 மணிக்கு நன்றி செலுத்தும் வழி பாடு நடைபெறும். இவ்வழி பாட்டில் கண்டிக்குளி புனிதர் யோவான் தேவரவயத்தின் சபைக்கு அருள் திரு. J. சரீவா னந்தன் அவர்கள் நினைவுச் சொற்பொழிவுரைநிறுவார்.

இரானுவத் தீவு வேண்டாம்

● தமிழகக் கொடிகளவை நிறுத்தி நேரடிப்பேச்சுக்கு இலங்கை தயாராக வேண்டும். இலங்கை அரசுக்குள்ளே இரானு வப்பவத்தால், தமிழர் பிரச்சனை யைத்தீர்த்து வைக்கும் முயற் சியை இலங்கை அரசாங்கம் கை விட்டு, என எதிர்ப்பு வெளி யுறவு அளித்தது திரு. பி. ஆர். சந்திரன் இலங்கை அரசைக் கேட் டுக் கொண்டுள்ளார்.

கூச்சமுள்ளவன் அபாயம் வரு முன்பே நடுங்குவான்; சேரமே அத் வரும்பொழுது நடுங்குவான்; தைரியமுள்ளவன் வந்த பிறகு அஞ்சுவான்.

— கீட்டே.

அபாயத்திற்கு அஞ்சாதவர் அதைத் தடுக்கத் துணுக்கோவாக வேண்டும்; அச்சப்படாதவன் அபாயத்தை வெல்வது அரிது.

— குவார்டென்.

அபாயம் மனிதனையும் விலக் கையும் ஒரே நிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றது; அவசியம் வரும் பொழுது எல்லோரும் ஒன்று தான்.

— லாரர்.

அபாயத்தை அறவே விடக்கு வதில் நாம் உறுதியில்லாத தோழமை என்று காட்டும்படி நாம் இருபேரும் சோய்ச் கூடாது; ஆனால், சந்தர்ப்பத்தில், தேவையான முறையில் நாம் அபாயத்திற்கு உடனாகும்படியும் நடக்கக்கூடாது; கண்ணை அறி வினம் வேற்றுக.

— வினோடோ.

"கம்பன் தமிழ்க் கோட்டம்!"

என்னித தமிழ் வளர்த்த கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனுக் கோர் தமிழ் கோட்டம், அவை இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தால் வாழப்போனது நல்லூரிலே நிறு வப்பட்டிருவது பாராட்டுதலுக்கு மும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரியதொன் றாகும். நாட்டின் இடர்மிருந்த அவை நாட்டினிலுங்கூட, இந்த தன்மை பரங்கும் நூல் தமிழ்ப் பணியைத் தொடக்கிய அவை இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் வசனப்பக்காளையரை வாஞ்சை யோடு வாழ்த்த வேண்டும்; வர னாறு போற்ற வேண்டும். கழக அமைப்பாளர் திரு. இ. ஜெயராஜ் அவர்களும், பொதுச் செயலாளர் திரு. க. குமாரதாசன் அவர்களும், பெருந் தலைவர் திரு. திருநந்தகுமார் அவர்களும் முயற் சியின் கிரகங்கள்! முன்னேறி வாழ்வார்களே! இந்த நல்வழிமீட்ப் பணிக்கு எவ்வாறு மகனெமே, ஏற்ற பண உதவி, பொருளுதவி, சரீர உதவி போன்றவற்றைத் தாராள மனதுடன், ஏராளமாக வழங்குகின்றீர்களேவேண்டியவம், அவர்களின் தலையாச தமிழ்க் கோட்டம்! மங்காத தமிழ்க்கொழிக்கு முன்னும் மதமெல்லாம் ஒன்றே! மகிழ்ச்சியுடன் ஓடிவந்த உத் திவுங்கள் இன்றே! அதனான தன்றே!

உள்ளத்தால்
உயிர்த்தெழுமோம்

மாண்டவர்க்கு வாழ்வு
மண்ணத்தல் மான்மயிந்த
கூண்டவர்க்கு மீறாமென்கும்
அவையின் மானிடே!

வெற்றியைக் கொண்டாட்டம்
வெற்றியின் மறைமுகம்
தற்புது விவரமாய்
தந்திரத்தின் வெற்றியுக்கும்.

இந்தமீது ஆயிர்தன்
இரண்டாண்டிய மானிடத்தார்
கோந்தமெனக் கொண்டாடும்
தந்திரத் தீவிரமாய்த்.

உடல் இரந்து உயிர்க்குமே
உலகமேதல் தன்மிகுந்து
உன் இரந்து உயிர்க்கும்
உன்மை நீண்ட உணர்வோமே.

இன்னொருவன் உழைத்தோடி
இருந்துண்டு அனுகூலப்பிற்
தன்னொருவன் உயிர்க்கும்
தன்னெத்தால் இரந்துயிர்போம்.

அவையெனும் கொடியேந்தி
அக்கிரமக் குன்றே
காசை மட்டும் குறிவைத்த
கழிமுன்தால் இரந்துயிர்போம்.

எனக்கொருவன் இனயின்னை
எனதுநினை, என்னுமே
எனக் கொண்ட வெளிவாழ்வின்
இன்றே தாம் இரந்துயிர்போம்.

இரப்புகின் உயிர்ப்புகின்
இந்தியில் உயிர்ப்புகின்
கீழ்ப்புகின் இதைபுகின்
கீழ்ப்புகின் இவ்வழியின்.

நன்றி "தொண்டன்"

உலகக் கிறித்தவத் தமிழ்
மாநாடு - 3

"இன்னமுதாயது இயேசு தாமயம்!" எனும் மகுடவாக் கியத்தினால், உலகக் கிறித்தவத் தமிழ்ப் பேரவை தனது மூன்றா வது உலகக் கிறித்தவத் தமிழ் மாநாட்டைக் கச்சையிலே நடத்தவிருக்கிறது. மேற்படி மாநாடு வருகின்ற மே மாதத் தின் 27ம், 28ம், 29ம், 30ம் திகதி களில், சென்னை சபையின் மனைப்பெயர்ந்த, சென்னைத் திருமகிடி லத்தால் நடத்தி வைக்கப்படும்.

மரணத்தை வென்ற
இயேசு இராஜன்!

வாட்டர்லா போரைப் பற் றிய ஒரு கதை உண்டு. இப்போ ரைக் குறித்த செய்தியைச் சுமந்து வந்த கப்பல், இங்கிலாந் தின் தென்மேற்குப் பெரட்டி வந்து கொண்டிருந்தது. கை கார்டி மரத்தின் மூலம் அங்கி ருந்து வண்டனுக்குச் செய்தி அனுப்பப்பட்டது. அப்படியே வின் சென்டர் தலைமைக் கோவின லுள்ள கைகார்டி மரமும் செய்தி யைத் திருப்பிக் கூறினது.

Wellington Defeated (வெனிங் டன் தோற்றார்) என்று இவ் வொரு கதைதான் செய்தியை அறிவித்தது. கொண்டிருந்தபோது, பனித்திரையொன்று வந்து கை கார்டியை மறைத்துக் கொண்டது. இதைஅறிவராத மக்கள், போரின் தமது நாடு தோல்வியுற் றது என்ற செய்தியை அறிந்து பெருங்கவலை கொண்டனர். சில நிமிடங்களின் பின் அப்பனித் திரை விலகத் தொடங்கிற்று. அக் கைகார்டி மரம் திரும்பவும் அவ்வரை மக்கள் ஆச்சரியத்து டன் எண்ணுற்றனர். கைகார்டி அறிவித்து வந்த செய்தியை முடித்தது. அதுதான் Wellington Defeated the enemy (வெனிங் டன் எதிரியை தோற்றேதாரர்) என் பது. முழுச் செய்தியையும் கண்ட மக்கள், மிகவும் மகிழ்ச்சி யாகத் தங்கள் கண்டதைப் பம்புகுவாது நின்றனர். ஆனால் அவர்கள் கண்ட செய்தியே உண்மை. தோல்வியைப்போல் தோன்றின ஒன்று விரைவிலேயே வெற்றியானதைக் கண்டுமக்கள் மகிழ்ச்சிக் குன்றினார்கள்.

ஒருவேளை இதேநிலையில்தான் உயிர்த்தெழுதல் செய்தி உலகத் திரித்த தோன்றினது. பெரிய வெளியினர். அவ்வாறியே கிறித்தவியின் கோரக் கார்டியும், முத்திரையிடப்பட்ட கல்லறையின் முடிவான தலையும் காணப் போருக்கு Jesus Defeated (இயேசு தோற்றார்) என்று அறி விக்கப்பட்டது போல் காணப்பட்டிருக்கக் கூடும். அவ்வாறு இறுதி முழுதும், அடியவர்கள் நன்ன லுப சிந்தையுடனும் இச்சபையையே பயங்கரமாகத் தோல்விக்குக் கொண்டுவந்தது. ஆனால், உயிர்த் தெழுதல் காணியில் திறந்த கல் லறையுடல், உயிர்த்தெழுதல் ஆண்டவருக்கு - Jesus Defeated The Enemy' (இயேசு எதிரியைத் தோற்றேதாரர்) என்னும் முற்றுப்பெற்ற செய்தியை வெளிப்படுத்தின. கைக் கை வெளிப்பரக மாயினது.

உயிர்த்தெழுதல் கிறித்தவியை மேற்கொள்ளும் ஒரு நிகழ்ச்சியை கிறித்தவ மரணம், உயிர்த்தெழு தலால் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட எழுத்தின் ஒரு தோல்வியல்ல. அது ஒரு வெற்றி. உயிர்த்தெழுதல் அதனைத் தொடர்ந்து வந்து முத் திரையிடுகின்றது என்கிறார் அறிஞர் A. M. இராமசே. கிறித்தவ யும் உயிர்த்தெழுதலும் வெற்றி அரவாதத்தை இரு பகுதிகள். உயிர்த்தெழுதல் இவ் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தி வெளிப்படுத்தி கிறது.

சென்னைப் பேரவையின் டெட் க் கந்தர் கிளாக் விழா நாயக மாசுவம், பேரவையின் டெட்டர் சொமன் துரைச்சாமி விழா, பேரவையின் தலைவராகவும் விற்றி குக்கக் கையாண்டுகள், பட்டி மன்றங்கள், துணை நிழ்ச்சிகள், மிதவண்ணங்கள் இவ் வெளியப் பேருரைகள், நற்செய்திப் பொழிவுகள், அருகண வழங்குதல் முக விவன உணுக்கங்கள், காதல்கும் பெருவிரும்புகளும் கைகிடுகி கிடுகி.

அருள் வாக்கு

நல்லதைச் செய்ய ஒருவனுக்குத் தெரிந்திருந்தும் அவன் அதைச் செய்யாவிடில், அது பாவமாகும்.

— யாக்கோபு. 4:17

உதயதாரகை

சிலுவையின் நிழல்!

‘என் ஆண்டவரைச் சிலுவையிலறைந்தபொழுது நீயும் அங்கிருந்தாயா’ என்பது நீக்ரோ இனத்தவரின் பக்திப் பாடல்களுள் ஒன்றாகும். பாடுவதற்கும் கேட்பதற்கும் மிக்க உருக்கமாயிருக்கும், இதனைக் கேட்கும் மக்கள், கல்வாரியின் துயரக் காட்சியை மனக்கண்ணால் கண்டு கண்ணீர் உருப்பர். இத்தகைய துயரத்தில் ஒருவித மனத்திருப்பியும் அடைவர். சிலுவை மரணத்தைப் பார்க்கும் பார்வையாளராகத் தம்மைப் பாவிக்கின்றனரேயன்றி, இக்கொலைக்குத் தாங்களும் உடந்தை தானென்று எண்ணுவதில்லை.

‘நீ அங்கிருந்தாயோ?’ என்பது மட்டும் இப்பாடலின் பொருளன்று. ‘நீயும் அவர்மீது சிலுவையைச் சுமத்தினாயோ?’ அவரைச் சிலுவையிலறைந்திட ஆணிகளை எடுத்துக் கொடுத்தாயோ? அவரை ஈட்டிக்கொண்டு குத்தினாயோ?’ என்று இப்பாடலின் பொருள் விரிந்து கொண்டு போகிறது. இயேசு பிரானைச் சிலுவையிலேற்றிய அந்தப் ‘பாதகரை’ நாம் இகழும் போது, நாமும் அந்தப்பாதகர் கும்பலைச் சேர்ந்தவர்கள் தானென உணரவேண்டும்.

மோசேயின் திருச்சட்டங்களை காத்துவந்த திருமறை அறிஞர்கள், தங்கள் கடமைகளில் தவறுதவர்கள். ஆனால், உள்ளத்தில் அறமும் அருளும்ல்லாதவர்கள். சதுசேயர் குடிப் பிறப்பால் உயர்ந்தவர்கள் ஆசாரியப் பெருமக்கள். ஒழுக்க நெறி தவறுதவர்கள் இவர்கள் தங்கள் பதவிக்குப் பங்கமேற்படுமென்ப பயந்தார்கள். நீதியையும் நேர்மையையும் புறக்கணித்து, முப்பது வெள்ளிக்காசுக்கு ஓர் உத்தமரின் உயிரை விலைகொடுத்து வாங்கத் தயங்கவில்லை!

இத்தகையோர் இன்னும் நம்மத்தியில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் ஆலய வழிபாட்டிலும் திருவிருந்து ஆராதனைகளிலும் ஒழுங்காகப் பங்கெடுப்பார்கள். தசம்பாகம் செலுத்து வார்கள். ‘கொடைவள்ளல்’ என்ற பாராட்டைப்பெற வாஞ்சிப்பார்கள். ஆனால், சபையில் இருக்கும் வறியோர்க்கு இரங்க மாட்டார்கள். பாராட்டைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்குடன் காணிக்கைகளை வாரியிறைப்பார்கள். மற்றவர்களைப் பற்றிக் குறைகூறுவதில் முன்நிற்பார்கள். ஏழை எளியவர்களை அண்ட விடாமல் ஒதுக்கியே வைத்திருப்பார்கள். சுரண்டலும் பதுக்கலும், கள்ளக் கணக்குக் கொடுத்தலும் இவர்களுக்குக் கைவந்த கலைகள். இவர்களின் மதிப்பான பாவங்கள் நம், ஆண்டவரைச் சிலுவையில் மறுபடியும் ஏற்றுக்கின்றன அல்லவா? நாமும் இத்தகைய கூட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கிறோமா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இயேசு பெருமானைக் காட்டிக் கொடுத்தவன் யூதாஸ் மட்டுந்தானா? மேசியாவின் அரசு வரும், தான் நம்பியிருந்த அந்தத் தலைவர், ஐயாயிரம் பேருக்கு அன்னமிட்ட அன்பர், மாண்டவனை மீண்டழைத்த பெருமகனார், கண்ணிமைப்பொழுதில் பன்னிராயிரம் விண்வீரரை அழைத்து விடுவார், தான் எதிர்பார்த்த தனியரசை நிறுவுவார். அதில் தன் பெரும் பதவியைப் பெறலாமெனக் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தான் யூதாஸ். ஆனால், இறுதியில் அவரின் மனக்கோட்டை தகர்ந்து விழுந்தது. ஒரு முத்தத்தால் காட்டிக் கொடுக்கத் துணிந்து விட்டான். இத்தகைய துரோகச் செயலைச் செய்த யூதரை நாம் சபிக்கிறோம்.

ஆனால், யூதாசின் இரத்தம் நம்மிலும் ஓடுகின்றதே! அவன் துரோக சிந்தனை நம் உள்ளத்திலும் குடிகொண்டிருக்கிறதே! — நமது திட்டங்கள் நிறைவேறுவதில்லை, நமக்குப் போதிய வருவாய் கிடைப்பதில்லை, நமக்கு ஆதரவளிப்போர் எவருமில்லை எதிர்பாராத இனனல்கள் நமமைத் தாக்குகின்றன. எதிர்பாராத விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாமும் கிறிஸ்தவ இலட்சியங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு கடவுளைத் தூற்றிவிட்டு ஓடுகிறோமல்லவா? யூதாசின் துரோக புத்தி நம்மிடமும் உணராதானே

பதவிக்காகப் பயந்தவன் பிலாத்து. நேர்மையும் நீதியும் இன்னதென்று தெரிந்திருந்தும், தன்னலப் பற்றால் கோழை யானான். சூழ்மற்றவரை வாரினால் அடிக்கவும், சிலுவையில்

இறைவனின் மாட்சியை வெளிப்படுத்தும் கருவிகள் (முற்றொருவர்)

நெருப்பு, இடி

இறைவனின் மாட்சியை வெளிப்படுத்தும், பொருட்களில் நெருப்பும், இடியும், மிகளும், நிலநடுக்கமும், புயற்காற்றும் சிலவாகும். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனிப்பட்ட அறிவுகள் உண்டன. எடுத்துக்காட்டாக, நெருப்பு இறைவனின் சினத்திற்கு அறிவுறியாக நிற்கிறது. “ஆண்டவரே நீர் எதுவரைக்கும் சினமாயிருப்பீர்? உம்முடைய சேர்ப்பம் அக்கினிமைப்போகப் பற்றி எரியும் (சமீ. 7:15), தீயோரின் மீது குந்தி நல்லவர்களைப் பிரித்து அவர்களைச் சோதித்து, தாய்மை பாக்கும் செயலுக்குத் தீக்கரும் மூளை அறிவுறியாகும். (மல்கிபா 3:2,3).

தாய்மைக்கு நெருப்பு அடைவானமாக இருப்பதை ஏசாயா தீர்க்கணின் கர்ட்டி ஒன்று தெரிமென விளக்குகிறது. இறைவன் உயர்ந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருக்க, வானதூதர்களை, தாய்வரவானுறை இறைவன்” எனக் குரல் எழுப்புகின்றனர். தாய்மையே உருவான இறைவன் முகத்தின் ஏசாயா, தனது அக்கிரமத்தின் பாரத்தை உணருகிறார் — “நான் எவ்வளவு இழிநிலையிலுள்ளேன். நான் தொலைந்தேன்; ஏனென்றால் எனது உதடுகள் தாய்மைபற்றவை, நான்வாரும் சமுதாயத்திலுள்ள மக்களின் உதடுகளும் அப்படியே” — என்று அகிலையாக்கிறார். அப்போது தேவனுடன் ஒருவன், பற்றிப்பெரியும் குச்சியினைக் கையில் ஏந்திப் வர அவரை நோக்கி வருகிறது. “அருச்சியினால் ஏசாயா தீர்க்கணின் வரையினத் தோட்டு, “இதோ இந்நெருப்பு உன் அறங்களை தோட்டது; ஆதலின் உன் அக்கிரமம் எடுக்கப்பட்டது; நீயும் பாவத்தினின்றும் கத்திசெரிக்கப்பட்டன என்றான்.” — (ஏசா. 6:1-7).

தீயோரின் தீர்ப்பணிக்கும் கருவியாகவும் தீ கருதப்படுகிறது. சேரமேதும், கொமோரையும் நெருப்பினால் தாடிக்கப்பட்டன, (லேவி. 10:2).

சீனம் மலையில்

பாத்திராமைத்தைப் பொறுத் தவரை இறைவன் தம்மைத் தாமே வெளிப்படுத்தும் முறை, சீனம் மலை நிகழ்ச்சியில் சிறப்புறுகிறது. இவ்விதைத் தோற்றம் கீழ் வருமான விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. “முன்றும் நான் விடியச் செல்லவில்லை இதோ இடி முழக்கம்

கேட்பப்படவும், மிடைக்கல் மிடைக்கல், மலையின்மேல் காரமே கங்கை வந்து முடவும் எக்கான நெருந்தொனி தொனிக்கவும் தொடங்கியது. ஆனதுபற்றிப் பரணைத்திருந்த மக்கள் எக் வேரையும் அச்சமுற்றனர். அப்பொழுது மக்கள் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக, மோசே பாணையத்திலிருந்து கப்பிட்டுக் கொண்டு வந்தான். அவர்களை மலையில் அடிவாரத்தில் நிற்குர்கள், கடவுள் சீனம் மலையிது அக்கினியில் இறங்கியபடியாலும், குளையிருந்து புக்கபுறப்படுவது போல மலையினின்றும் புக்கஎழும்பு வதனாலும் அந்த சீனம் மலைச் சிகரம் புக்ககாரடாகிப் பார்ப்பதற்கு அச்சத்திற்குரியதாயிருந்தது. ஏகாளத்தின் ஒலியும் வரவர பமராய் அதிதூரமாய் ஒலித்தக்கொண்டிருக்க, மோசே தேவனோடு பேசினான், இறைவன் அவனுக்கு பதிலுரைத்தார். (யாசா. 19:8-19).

எதிர்து நாட்டின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து தாம் மீட்டுக் கொணர்ந்த மக்களுக்கு இறைவன் ஆவ்வாறு தன் மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். அவர், தானே படைப்பிற்கெல்லாம் ஆதிகாரனாம் என அவர்களுக்கு உணர்த்தினார். அவர்களைத் தாய்மைபாச இருக்கக் கேட்டுக் கொண்டதன் மூலமும், மலைபுரி செல்லாததற்குக் கட்டையிட்டதன் மூலமும் அவர்தான் உண்மையான, தாய் இறைவன் எனக் காட்டினார். ஆகவே, இவ்விதைத் தோற்றம் இறைவனது மாட்சியைக் காட்டுவதன் மட்டுமல்ல, படைப்புக்களின் இறைவனின் ஆற்றலையும் அவரது தாய்மையையும் காட்டுவதற்காகவே எனக் காண்க.

செய்தி

ஜனாதிபதியின் மகனின் இஸ்ரேல் சென்றார்

● இலங்கை ஜனாதிபதி ஜயவர்தனதுவின் மகனான ரவிஜயவர்த்தனது அண்மையில் இஸ்ரேலுக்கு விஜயம் செய்து ஆயுதப் பேரம் நடத்தினார். பாகிஸ்தான் இலங்கைக்கு ஆயுதம் கொடுத்த வருவதுடன் உப ணைத்தின் ஒரு இக்கட்டான நிலை உருவாகியுள்ளதென்றும் அமெரிக்க புதத்தகப்பக்களின் பரக் சந்திப்பு, இலங்கைக்குப் பாகிஸ்தான் ஆயுதங்களை வழங்குதல் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு இந்தியா அணு ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வது பற்றி ஆராய வேண்டுமென, இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் பலர் குறிப்பிட்ட தரத்தே தெரிவித்தது.

அறையவும் ஆணையிட்டான். இவனைப்போல், இன்னும் கிறிஸ்துவைக் கல்வாரிக்கொண்புகிறவர்கள் நமது சபைகளில் உண்டு தானே! உல்லாசப் பொழுதுபோக்கில் மதிமயங்கிக் கிடந்தான் ஏரோது அரசன். இயேசுவை எள்ளி நகையாடினான் இன்று நம்மிற் பலர், இயேசுவிடமிருந்து பலகாரியங்களை அற்புதமாய்ப் பெறவேண்டுமென ஆசிக்கின்றனர். அவர் சித்தத்தை நாடாமல், நமது விருப்பப்படி நடக்க வேண்டுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். கிடைக்காதபோது, ஏரோதைப்போல எள்ளி நகையாடி, ஆண்டவரைச் சிலுவையில் அறைய ஆணிகள் எடுத்துக் கொடுக்கிறோமல்லவா?

ஆண்டவரைச் சிலுவையில் அறைந்தபோது நீ எங்கிருந்தாய்? தூங்கிக்கொண்டிருந்தாயா? எம்பெருமான் உன் குஞ்சு செய்த நன்மைகளை மறந்து விட்டாயா நீ பாறுப்புணாச்சியற்றவனாயிருந்தால் நீயும் அவர் கொலைக்கு உடந்தைதானே சிலுவையில் நிழலடைவாய் உன் பாவச் செயல்களை எண்ணப்பார்! அவர் நமக்காக சிந்திய இரத்தத்தால் நாம் புனிதமடைவது நிச்சயம் விசுவாசத்தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் சிலுவையின் நிழலை நம்மங்கள் அப்பொழுது புது வாழ்வைப் பெறுவீர்கள்!

EDITORIAL

Between Two Zealots

"In the name of the people, revolutions are launched. In the name of the people, revolutions are put down. In the name of the people (for their security and protection) people are oppressed, tortured and murdered."

These words from a former General Secretary of the CCA, Rev. U. Kyaw Than, under-scores the realities in which people live today in many Asian countries.

There is an ominous ambivalence about the word 'people'. Everyone — the tyrant and the democrat, the saint and the charlatan, the priest and the layman — come forward to champion the cause of the people. But few comprehend exactly what their task is. For, the world is full of complex social situations.

During the time of our Lord, as we know, there was a great tension between the people of Galilee and the religious leadership in Jerusalem. The masses of the people in Galilee were too poor to keep all the fine points of the rabbinic law. Religiously, they were regarded as 'sinners'.

Some were sinners because they were in open defiance against the law of God, but others were sinners because of their occupations some of which entailed the breaking of the law regarding Sabbath observance, shepherds, and labourers on daily wages were 'sinners'. So were those engaged in unclean tasks as butchers, and leather-makers and even the physically handicapped because according to the rabbinic law, sickness was the result of God's absence of 'active blessing'. To these oppressed and alienated people, Jesus preached the good News.

Galilee was never a part of the mainstream of the history of Israel. It was only, we read, a satellite of the Jewish power centre Jerusalem. It was a hinterland of history but the region was an area where the powerful families in Judea and Samaria sought to find space to expand their personal landholdings. The land was much more fertile in Galilee than in other areas in Palestine.

The Temple at Jerusalem was not looked upon by the people as a symbol of the spiritual pilgrimage. It was more of a burden. People had to pay religious tax to maintain the temple, in Jerusalem.

According to an account of Flavius Josephus, the Jewish historian (AD 37 to about 95) when Jerusalem fell in 70 A.D. and the golden ornaments in the temple flowed into the market, the price of gold went down 50 per cent in Syrian markets.

We can now see the forces which brought Jesus to Golgotha. Jesus was crucified by the power structures of his day. He died on the cross between two zealots. The radical zealots were the only people who rebelled against the ruling power structure. While the people longed for a 'kingdom' in which justice will be restored, the zealots had their eyes on a kingdom which would be free from foreign domination.

But to respond to the demands of the Kingdom is costly. On September 25 last year (1985), a document known as *Kairos Document* ('Kairos' is a Greek word meaning 'time') was issued by 151 theologians and church leaders calling upon the church to take an active stand on the side of the oppressed in South Africa.

The document said that throughout the Bible, God appears as the liberator of the oppressed. God is not neutral. He does not attempt to reconcile Moses and Pharaoh, to reconcile the Hebrew slaves with their Egyptian oppressors or to reconcile the Jewish people with any of their later oppressors. *Oppression is sin.*

Again an international church team which visited Australia recently discovered that *land rights* are basic for aborigines and the 'rape' of the land has been the fundamental cause of the destruction of aboriginal values, culture and society.

In Sri Lanka today what is the response of the Christian Church to the contemporary explosive political situation. According to a member of Parliament, the security forces in the country have been increased to 40,000 to fight 'terrorism', new and sophisticated military hardware has been procured to meet the threat of terrorism and the *Thesawalamai Law* is to be revoked to settle for all time such geo-political issues as 'traditional home-lands' in the North and East.

In this context, will the Christian Church in Sri Lanka say (with Mencius in Lloyd Douglas' *Big Fisherman*):

"The truth is a luxury which no one can afford..... A Proconsul must be diplomatic. Pontius Pilate couldn't afford it..... It was that kind of a world".

Or will it say with Reformed Minister Nicor Smith who has resigned as a seminary professor to minister to a black congregation in South Africa:-

"The Church is called to be both salt and light. Salt adds to the pain of wounds but cleanses them. Light cannot hide behind encrusted traditions and must expose itself."

Loosening Dumb Tongues and Opening Closed Eyes

Will the Church-related Institutions in Sri Lanka heed the call once again

(The following are excerpts from an article written by Mr. K. Nesiiah to "The Ceylon Churchman Jan/Feb. 1986")

A 7 — Point Programme with special reference to the Tamil Areas

Notwithstanding the failure of the state to evolve a comprehensive plan covering the whole of Sri Lanka, a 7 — point programme dealing with the great need of the Visually Handicapped in the Tamil areas is set out here.

ONE: A Secondary School for the Blind in the Tamil medium should be the first priority. In a way, it is implementing the decision made by the Board of Governors (or Trustees) of the Ceylon School for the Deaf and Blind in 1976 to separate the Nuffield School at Kaithady, Jaffna, into two separate institutions — a School for the Deaf and a School for the Blind. The new Kaithady School for the Blind may indeed use the Ratmalana Unit of the Ceylon School, the Ratmalana School for the Blind as its model for the first stage of development, and prepare students for the G.C.E. 'O' Level; and both Kaithady and Ratmalana may look forward at a further stage to an education leading to the 'A' Level and with at least some of the facilities offered by the Church of England Public Grammar School, Worcester College. The students of Worcester, it is known, receive career guidance from the third form onwards; several of them have been subsequently to Oxford, Cambridge or other places of higher learning, and many of them reached the top of their chosen professions.

TWO: One Secondary School in Jaffna can only be the beginning of a plan of educational development for the Visually Handicapped. Feeder schools should be started in other areas. It should be preceded by medical examination, and follow-up care and guidance. The education and ancillary services should be such as to afford motivation to the handicapped and such education as will discover the potential in disability. Where there is a good home environment, the pupils could attend school as day scholars. Where this is not possible, the parents should be encouraged to visit the school often and meet their child.

THREE: The purpose of integration is to make a good school available to a gifted disabled blind pupil, and at the same time help him to mix socially with other non-disabled pupils and through that, mix with the sighted com-

munity. A good Secondary School, like Worcester College, provides the widest possible opportunities for their pupils of mixing with the community outside and equips them to play a significant role in its life. It would, however, help gifted pupils in the small schools mentioned in the previous section to be transferred, after initial training, either to a good Secondary School for the Blind, or to a regular Secondary School, provided the receiving school has a Special Education Unit and otherwise helps integration.

(to be continued)

The Indwelling Christ — Our ...

(Continued from page 1)

not to be a passive non-entity, but to be an active reality. In Romans 8:10 Paul says, "If Christ be in you, the body is dead, the spirit is alive". If he is to live in us, we must die to our passion, possessions and position for John 2:15, 16 says "Love not the world, neither the things that are in the world. For all that is in the world, the lust of the flesh, the lust of the eyes, and the pride of life is not of the father, but of the world". And when he comes to dwell in us, he will clean the inside of us, as he did the Temple of Jerusalem. Holiness, separation and distinction are the words used to describe the ideal temple. The temple that knows no sacrifice, but only comfortable compromise, will not be his dwelling place. In 1st Corinthians 6, 19, Paul says, "Do you not know that your body is the temple — the very sanctuary — of the Holy Spirit that lives within you, whom you have received as a gift from God?"

And we are blessed with this gift to be a source of blessing to others. In John 7:37, 38 Jesus says, "If any man thirst, let him come unto me and drink. Then out of his belly shall flow rivers of living water". Refreshed recipient becomes the channel of identical blessing to others. In 2nd Corinthians 5:18 Paul says, "And all things are of God, who hath reconciled us to Himself by Jesus Christ and have given to us the ministry of reconciliation" and in 1:4 he says God comforts us "that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the comfort where with we ourselves are comforted by Him". When the risen Christ dwells in us, we become reconcilers and comforters and that is the calling to which we have been called in the present time.

— W. N. S. Samuel

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/26.
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sathumaganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 28th March 1986 and published by Mr. Alveppillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.